بسم الله الرحمن الرحيم

دا شعرى ټولګه چې (وژاړم که وخاندم)ترعنون
لاندي ستاسو په لاس کې ده ما د دخپل پلار په کتابتون کې
وموندله او له ښاغلي لطيف ياد سره په مشوره مې په PDF
بڼه واړوله چې له ضايعه کيدو نه په امن کې شي.
يادونه: دکتاب ۵۲-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵ مخونه
نشته

دکتاب پيژندنه

د کتاب نوم: وژاړم که وخاندم
ليکوال: غلام حضرت سميسار
چاپکال:۱۳۶۴

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما معذرت ومنئ!

گرانو لوستونکو د ټرونډ په خوږو ماړو شئ ما خپلې نیم گړتیاوې تولې په مخکنې کتاب هینه او مناجات کښې لیکلی وې خو بیدې کتاب دومره یا دآوری کوم چې انسان ډیر ضعیف مخلوق دی حتما د سهوې او خطا سره مخ کیږي نو که چیرې ز ما په ژبه، الفاظو یا د شعر په سیلابونو کښې او یاد شعر په قافیه کې او یا ردیف کې او یا د شعرونو په میزان کښې کوم کمی تاسو گران لوستونکی گورئ نو ماته په گوته کړئ ځکه زه دومره شاعریا عالم نه یم چې الفاظ مې د صرف او د نحوې او یا د پښتو ادب په ټولو اصولو برابر وي . دا هوځ نشی کیدی ولی د دری ژبی یو متل دی چې وائي: «از ریزه چه میخیزه» نو زه به څه یم او زما شعر به څه وي؟ خو مطلب دا چې زما معذرت ومنئ په درناوی

غلام حضرت سمیسار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر، شاعر او شعري رسالت

د شعر په هکله تراوسه پورې ډېر زيات تعريفونه شوي دي چې يو زوړ يوناني او عنعنوي تعريف يې دا سې دی: «شعر هغه وينا يا کلام دی چې وزن او قافيه لري» په پورتني تعريف کې وينو چې «وزن، او قافيه» د شعر اصلي او اساسي توکي بلل شوي دي، خو اوس د ازادو او بې قافيو شعرونو په رامنځ ته کېدو سره دا ثابته شوې ده چې قافيه د شعر اصلي او اساسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکی نه دی. یو بل چا بیا دیو شمېر ځانګړنو (خصوصیاتو) په پام کې نیولو سره، داسې تعریف کړی دی:
«شعر په موزونو الفاظو د ټولنیز (اجتماعي) ژوند د ښتینې انځور دی». یا: «شعر په موزونو الفاظو د ټولنیزو پېښو بیا ځلي (دویم ځلي) ژوره انعکاس دی.»
په دغه تعریف کې ورته ځکه د پېښو دویم ځلي انعکاس ویل شوی دی چې شاعر لومړی له یوې ټولنیزې پېښې او واقعیت څخه متاثر شوی او بیا یې د خپل احساس او تخیل د قوت په مرسته یې ورته وړاندې کړی دی، چې په دې بیا ځلي انعکاس کې د شاعر مفکوره، احساس او ادراک غوڅ (قاطع) رول لري.
همدارنګه یو شمېر نور تعریفونه هم شته چې دلته د ټولو یادونه ضرور اصلي موضوع اوږدوي په لنډه توګه ویلای شو چې د شعر له پاره دا لاندې څو توکي ډېر ضروري دي:
۱: وزن او اهنګ، ۲: احساس او ادراک،
۳: تخیل (شعریت) ٤: ښکلا او ښیرازه ...
دلته د شعر له پوره تنیو یا د و شویو توکو سره له څېړلې او تفصیل څخه تېرېږو او داسې یو ستنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځي ته کړو وچې «سبه شعر» او «سنګلي شعر» کوم دی؟

بنايي ځيني خلک هغه شعر سبه او سنګلي وبولي چې هغه دا دبي فنونو له مخې په وزن او قافيه برابر وي او ټول شعري تلازمات، بديعي صنايع او د شعر فني مهارتونه پکې کار ول شوي وي. دا هريو په خپل وخت او خپل ځای درست او دي، خو دا او سني عصر ته پوره، صحيح او بسم ځواب نشي ورکولای.

زمونږ هغه شعر ته سبه او «سنګلي» وايو چې خلکو ته سبه او سنګلي پيغام ولري، او کوم شعر چې نور وته دا ډول پيغام ونه لري دیو چا په عقيده: «يوازې دا نه چې د بې پيغامه شعر شاعر پر هغې بې ځايه خپل وخت تېر کړی دی، بلکې زمونږ وختونه هم د هغې په لوستلو او اورېدلو بې ځايه مصرف کړي.»

دا خبره سمه او رښتينې ده، دا سې شاعران هم وي چې د هغوی د بې پيغامه شعر ونو. جنازې د هغوی ترمړينې پخوا پوره شوې وي.

لنډه خبره دا ده چې په شعر کې له شعریت او وزن سره جوخت د پیغام مسئله ډېره مهمه ده، ځکه چې یو لیکوال ویلي دي: «شاعر د ټولنې له عادي انسانانو څخه مه گڼئ! د ده مقام د ټولنې له نورو او سبدونکو څخه ډېر لوړ دی.»

هو کې! شاعر په ټولنه کې له خلکو سره یو ځای اوسي خو د هغه احساس او ادراک له نورو سره توپیر لري، ځکه چې دی په ټولنه کې هغه څه وېني چې نور یې نشي لیدلای. هغه څه چې ټولنه او خلک ورسره لاس په گرېوان وي د شاعر پر احساساتو اغېز (اثر) ښندي او بیا یې د تخیل په مټ د شعر په ژبه نورو ته بیانوي.

معلومه ده کومې خبرې چې د نړۍ له تل څخه راپورته شوې وي، په غوږو نو ښې لگېږي او په لوستونکي او اورېدونکي هم هغسې اغېز کوي، کوم چې شاعر د هغې د ژور تاثر له مخې دې ډول وینا ته اړ وتلی (مجبور شوی) دی.

کله کله شعر او ادب ته د ټولنیز (اجتماعي) ژوند هینداره هم ویل شوې ده او

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځکه هغسې چې هينداره عموماً شکلي او بدرنګه هرڅه په خپله بڼه څرګندوي، د غه رنګه په شعر او ادب کې هم د ټولنې ښه او بد، لوړې اوژورې په ښه توګه انځور شوې وي. خو لکه څنګه چې د عادي هيندارې د نندارې يوازې او يوازې د شيانو په خپله بڼه ښودنه ده، خو د شعر او ادب هينداره د ټولنې د ښو او بدو د څرګندولو په څنګ کې د خلکو په وړاندې يو بل مهم رسالت هم لري او هغه دا دی چې خلکو ته د خپلو بدمرغيو عامل او له هغې ځنې د ژغورنې لار هم ورپه ګوته کوي، او هغوی په ژوند کې پر مخ تګ، بدلون سمښت او سازښت ته هڅوي.

د شعر، شاعر او شعري رسالت په ارتباط د خپلو خبرو لړۍ په همدې ځای ختموم او په پای کې ددې شعري مجموعې په هکله وايم چې:

د ښاغلي سيمسار صاحب د ملي او اجتماعي شعرونو دا دويمه مجموعه «وژاړم که وخاندم؟» چې ستاسې مخې ته پرته ده. په دې مجموعه کې زموږ د ټولنې او خلکو اوسنی حالت په عيني او واقعي بڼه انځور شوی او د يو ملي او اولسي شاعر په توګه يې د قلمي جهاد په ډګر کې خپل شعري رسالت د ښه سرته رسولی دی.

په درناوی
س.م رنځور
پېښور - صدر - ۱۳۶۴ د ليندۍ ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد

هم واحد او بې شریکه لوی دې شان دی
چې یو نوم دې په نومونو کې سُبحان دی

لمر سپوږمۍ دې نمونې د قدرتونو
بې د ستنو ودرولې دې اسمان دی

حقیقت کې ته مالک د دواړو کونو
که په حُکمو اسمانونو کې عیان دی

د مخلوق په سینه روح کړی ور دننه
هر مخلوق دې په جدا لسان گویان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیدا او د فنا اختیار دی خپل دی
ته خالق یې د مخلوق دا سې بیان دی

چې په ورځ کې د محشر حساب کتاب شته
هغه وخت مې په وجود باندې لرزان دی

ستا په لطف او کرم به اسانېږي
هغه کار چې لویه خدایه څومره ګران دی

زه ستمګار د ګناهو نو په دریاب کې
واسطه مې ستا په در اخر زمان دی

ن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

چې د چا صفت خدای کړی په قران دی
چې سنکاره لکه د لمر په ټول جهان دی

ما یې نوم نه صدقه سپند سپیلنی کړی
چې یې نوم د محمدﷺ آخر زمان دی

هسې جګ مقام ورکړی خپل خالق دی
چې په واړو انبیأوکې سلطان دی

که موسیٰ په کوهِ طور کې کړی راز دی
اقا کړی ملاقات په لامکان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ورځ کې د محشر به شفاعت کړي
هغه دوست، هغه محبوب د پاک سبحان دی

خومره ګران، خومره نازنين په پاک الله دی
په خاطر ئې چا پيدا چې دا جهان دی

که تورات، انجيل، زبور دی نازل شوي
نازل کړی خدای په ده باندې قرآن دی

که ګنهګار کا مه وال کېږ د غم ګرداب کښې
پیغمبر امام د مرسلانو يې جانان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور زلفان کج

په سپين مخ دې ښکلي ګرځي توره زلفان کږې
په نظر د عاشقانو دي ماران کږې

خپله ګل يې ګلستان ته څه حاجت دى
ستا رخسار ته په تعظيم دي ټول ګلان کږې

کږ رقيب او کږ غماز شته په جهان کښې
خدايه مه کړې عاشقانو ته ياران کږې

کړې وريځې کړې توري د ايران دي
څکه اوښکې مې را دروي په ګريوان کږې

يو راتلک د عزرائيل زما په ځان شي
چې راپورته کړي يو ځل دوه چشمان کږې

په صورت مې زلزله تبه پيدا شي
ګرفتار مې شي زړګي په يو لړزان کږې

ويره مې مې په تن باندې پيدا شي
لکه وي څوک لاهو شوى په طوفان کږې

په دقيق صورت اشعار ليکه سمسار ه،
شته جهان کښې موږ شګفه شاعران کږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

١

په دُنیا کې جنت

په دنیا کې که جنت دی خو وطن دی
پس د ډېرو معلوماتو را سُخن دی

که د ځمکې په مخ چاپېر واړه جهان گرځه
معزز او محترم بې خپل مسکن دی

که دنیا کې بحر و بر باغ و چمن شي
زما زړه کې د وطن باغ و چمن دی

که څوک باعث د گل گلشن کوي خبرې
زما ذهن کې فقط هغه گلشن دی

که بل ملک ته ختن وایي سهوه کړې دې
هغه ملک د افغانانو جوړ خُتَن دی

که زاغان د بلبلانو په جونګړه
مخ بې ستوړ شه نن سبا بې ستری رفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته پاتې نه انګرېز او سکندر شو
هر اغیار لره اغوستی دې کفن دی

دا متل دی د نړۍ ور کلي کله کېږي
ورته ګوره د زاغانو ځنکدن دی

هر تېګه چې موږه ده د هر دښمن بسته
هرې ستمې تښتولی هر دښمن دی

پاکه خاوره پاک وطن افغانستان وه
نن قبضه پرې د روسان قوم ځپن دی

دا نموږ د عملونو نتیجه وه
چې خفه رانه خالق غني ښتن دی

که نفاق وګړو دې زموږ کاروه
نن جبران ئې دی راغلی تن په تن دی

بسم الله په اتفاق ساندې راټول شئ
داسې سوال، داسې زاری، داسې ګفتن دی

تور زاغان د وطن وباسئ په نعره
دافغان خوازادی او بیا ګښتن دی

که شي پاتې اسارت مهاجرت کې
بیا لایق دا نستا په سهخاورې لوستن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا پګړۍ ی شملې به پرېږدو جینکو ته
سور سالو مې له ناکامه اغوستی دی

نوم به ورک د افغانانو په جهان شي
بیا به څه کړم که وجود مې خوړ پلن دی

دا مصرۍ په وینو سرې لیکي سیمګر دی
سپینه ورځ یې په چشمانو کښې خفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنګه غاړه

ستا د مخ په رڼا زېبست روڼګار زما دی
ستا د حُسن په الفت سرشار زما دی

نه چې هسې تازه دم لکه ګُلاب یم
ستا د مینې په وفا اعتبار زما دی

هره ورځ مې د اختر شپه مې برات دی
خوشحالي ده که خندا روڼګار زما دی

چې مې ګوتو ستا د زلفو مسه وکړه
د دنیا د هر ماتم اِنکار زما دی

ځانله نه یم چې په ګوته شم جهان کې
چې عالم کړي صفت ننګار زما دی

هر شاعر یې په صفت دی سترې شوی
سروي قد ګلاندام دلدار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سیل بین بې د سینې ربا غیچې شوم
هغه سُنبلی د نکه غاړه یار زما دی

که سیمینگار مې تخلص دی عربي کې
منځه کړی په پښتو شعار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه وطن خوموریمه

زه وطن خومور یمه دستاسوقدردان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زه په در دوغم کې د ظالم په ظلم ګیره یم
ماځنې ځانونه کړئ په هسې رنګ قربان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زما په ازادی کښې بهر خوند ونه اومزې شته ګی
توره ټوپک واخلئ د ښمنان کړئ ګریزان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه چغه په یو اواز ازاده مې له بنده کړئ
پرېږدئ نور کار ونه په ما ګران بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

سترګی خنګه پورته کړم دنیا او دنیا والو ته
لوېږ ی د حیا نه مې په ځمکه داچشمان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

نه ستاسې وطن یم حیثیت هم دیو مورلرم
ماکړئ سپېڅلي لکه هسې رنګه دابیان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کچکول

چې کچکول مې شو پېغاره گدائي کړم
د خوبانو تر شو سترګو سودائي کړم

چې ملالت ته د اشنا په کوم هنر ځم
هغه شپه په اِستغنا رکې سبائي کړم

که زه وسنبم خپل یار ته چې پرهر دی
دغه کار به زه په ژوند کې تنهائي کړم

څوک یې زلفې کړې ژندی څوک یې ماران کړل
زه یې خپل قاتل په ژوند کې سدائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه نه مرم ستا له غمه به هلاک شم
توکل په پاک الله چې اکائي کړم

دا قانون دی چې غوټۍ دا اومید په سترګو کوري
ستا د مخ شعلو ته ځنکه بېنائي کړم

انتظار زما د سترګو نظر کم کړو
یو دیدن به دې د سترګو ستائي کړم

که پتنګ په شمع ځان سوځول غواړي
زه ستهستار هم په دې شغل آشنائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دِیدَن

څنګه ښایسته ښکلې ښکاریږي د ګلونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

بانړی غاړه په قدرت د هغه چا جوړه ده
خپله قادر دی په قدرت د قدرتونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

زه دې صفت د تورو سترګو جانا دوکړو وکړم
یادې لبان په قلم ښکُل کړم د شعرونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار کې یاره ستا لکه د بنګو ړکې
شومه بزباد په حال خراب د شوګیرو نوسره
زلفان بې زېب که په سپین مخ د شوخ خالونو سره

ستا په دیدن به شم تازه دګل وهلو په شان
زړه تازه کېږي په دیدن د دیدنونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شوخ خالونو سره

د کامه وال شیمار سلام ته یو ګل لاس پوره کړه
سودا مې نشته د جنت او د وږ خونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شوخ خالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

چې قلم په لاس کې واخلمه حیران شم
چې څه و لیکم په کومه لار روان شم

لیونی شوم د خپل ځان سره کړېږم
د وطن د غمه دم په دم ژړېږم

شپه او ورځ مې سر و کار وهم چې ترنه بیه
راغله خدایه په مونږ خړ تکه وختو

مونږ نه پاتې لکه ګل غونډې وطن دی
چې د ټولو افغانانو مسکن دی

دا هلوکې مې د پلار او د نیکه دي
پاتې شوي چې زما هلته پرانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې ماته شه په دې خوله چې خندېږم
که مړ نه یمه په مړو کې حسابېږم

حقیقت کې موږه ورونه افغانان یو
ځکه دا چې موږ سوچه مسلمانان یو

یو مو دین یو مو مذهب یو مو اسلام دی
موجوده په دې حالاتو ستاسو پیام دی

یو وطن دی پکې سل دی حکومتونه
لوی ګرداب کې د نفاق وهو موجونه

داسې وشي د دښمن پاتې سلامت شي
زموږ منځ کې یو د بله عداوت شي

غوا ولاړه چې خانک ورته تیار شي
چې خوشحاله په دې کار باندې اغیار شي

په مرګ خوښ شم چې له دې حاله خبر شم
نکه شمع ویلې کېږمه ابتر شم

موږ نه وایو چې کامیابه دې جهاد شي
دا وطن دا فغانانو دې ازاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یو موټی مستحکم یو اتفاق شی
کړه بار زمونږ د منځه د نفاق شی

هر یو کار په اتفاق او په جرګه شي
چې نفاق زمونږ له منځه اواره شی

پاک قانون زمونږ په کښه یو قران دی
انتخاب په اتفاق کار د افغان دی

مرګ خو حق دی په هجرت کې مې مړینه کړي
بدخواهانو ته مې خدایه چې پرینه کړې

زه ستمګار ریم آزادي زما ارمان دی
دا ارمان د هر افغان زړه کې ارمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلنی

په فکر ونو په سوچونو لیونی شوم
لیونتوب خوځه یې عار ندی خندنی شوم

که مې عمر د څلویښت- پنځوس ترمنځه
په محفل کې د رندانو سبانی شوم

عمر نه دی لکه باد هسې تیریږي
زما خیال لکه چې اوس لس کلنی شوم

نه په مال او نه په عمر مې بدل شته
یوچکر لکه د فلم سینمائی شوم

تنګ را تنګ په ستر ګو ګورم په جهان کې
مرګ ته غاړه ایښود وکې تمکنی شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش په نوم ښاري وهم چې حق شناس یم
حقیقت کې د دې نوم نه سپلني شوم

مدحه خان د زماني په رو رویش کې
نه لقمان او پخمان چې بولاني شوم

ز سیمسار[۲] منکر کیږدی د ګناه نه شم
مبتوعث نه ګنار ګار نه سبزني شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفانې

ستا تورې زلفانې په ما ګرانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

تار دې د زلفانو جوړ اجل ښکاري
ما ته بې اندازه قدردانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

سر به ور ته ښکته کړي سنبل د ګل
لاس ته را ستل کله اسانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

زيب کړي دا زلفې اشنا ستا په مخ
او ښکې مې د سترګو نه روانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستمګار ته چې تم لی دی نه لفانړی
دا غزل دي مینې کښه د مینې اداګانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

زموږ قبلې زموږ مکې زموږ ایمان وطنه!
زموږ د ننګ زموږ غیرت زموږ ځان وطنه!

ته یې حیا ته یې ناموس ته یې جنت د افغان
ته یې شرف ته یې شمله ته یې عزت د افغان
ای د خوشال د احمد شاه او میرویس خان وطنه!
زموږ د ننګ زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اولسونه پورته شوي ازادۍ د پاره
سرونه ټول نذر کړي د خوښۍ د پاره
ستا ازادي زموږ ارزو د پاک سبحان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

ستا په اغیار و ملحدانو سرو روسانو باندې
حلقه په غوږ و کمونستو غلامانو باندې
هره حمله د مرګ استاځی دی جانان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

نه یو د شرق او نه د غرب وطن ازاد غواړو
موږ په توره په قلم هسې جهاد غواړو
ټول افغانان به مال و سر کړي درقربان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د اغیار د اول وار، دویم وار، دریم وار نه ږدي
دلته، چنګېز، او نه انګریز او بل ایستاده دی
وخت خوبه واخلي خوده فتحه دا افغان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

دا دی کید ونکی ازادی او استقلال دی زمونږ
په جهاني سیستم کښې دا اقبال دی زمونږ
شي به څه شوروي امریکا او هم روستان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

وای سیمسار چې شوی ان آزاد بیا به قدم کېږدم
په زخمي زړه به ستا د وصل جوړ ملهم کېږدم
ای دا دي او د بابا افغانستانه وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

چې دې راکړلو یو څو ورځې ژوندون
هغه هم شولو هوسۍ په تېره تون

کله درد او کله غم او کله رنځ وي
دا ژوندون دی که مرض دی د تاعون

یو بې غم به په انسان کې پیدا نه کړې
که جهان ورپسې چاڼ کړې یون په یون

که ثابت دې څوک بې غم کړ و انسان نه دی
هسې وایه چې حیوان دی په مضمون

څه کرمي او څه یخني او څه نیستي شوه
عمر واړه شولو تېر په یو جنون

که جوړ که ناجوړ یې هسې بویه
چې ژوندون ورځنې جوړ شي د مجنون

ای ستمګاره توری خاورې په سرتو له
پساتې د ربا سندې وکړلې ملحون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحم!

د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم
که په پښو مې څوک وهي زه به په سر د رحم

ګلي کور مې را ته داو رغونګ شو
ګلابي رنګ مې تک تور غونګ شو
ته کل زما په خدای چې یوچکر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

رنګ مې زېړ لکه زعفران شو مه زه
بې لتانه په جهان کې سرګردان شو زه
سوځېدلی یم په اور سوی ځیګر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زخمي زړه مې پټې دخپل وصال کېږده
یوه نښه مې په زړه دخپل جمال کېږده
لاس ویښې مې دې ستړلي په بحر د رحم
د زړګي صبر مې نشي برابر د رحم

کامه وال ستمګار به کله ستا رفیق شي اشنا
چې شعر و شاعرۍ کې ښه دقیق شي اشنا
دم په دم به دې سلام ته هر سحر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

آرزو

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما دسترګو تورو په ما ګرانو

اجازت د ځو خبرو راکړئ ما ته
چې په نظم ئې تحریر کړم وایم تاته

پاتې شوی د کاروانه چې پښتون دی
ځکه حال ئې په نړۍ کې نن زبون دی

ځوک رضا د اتفاق نه په نفاق دي
بعضې یو د بل لید لوته مشتاق دي

ځوک د جرسو په نیشو کې سو غرقاب
زړه مې ځکه د دې غمه شو کباب

څه موشو په پو پړو کې مصروف
خرڅوی د کور کالي وي که ظروف

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک د ښکو نه چار تخم کړي تیار
چې ږوغ ځان کړي لېونې وایم په جار

بعضې شولو په اپین باندې عادت
خدای نه وکړې پښتون سره مدت

څوک په شرابو نیشه هسې پرا ته دي
چې یو شی ورته نظر کیږي لس اته دي

دچا لاس کیږي سکرتان چې کل وبل شي
وي بې فکره که لاسونه یې جل بل شي

بعضې شو لو نصوار یان کوي نصوار
څوک قوتر کې لګوي غمي په شمار

څه حصه د تماکو شول چلمیان
بې چلمه اشنا نه کوي ګذران

پاتې شوی جوار ګر وایمه حال
صرفه نه کوي زما وستا په مال

دچا پښو کې وي زنګونه کوي شور
صد افسوس دی په هسې پلار رمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سود خوړ نسشته په نړۍ کښې په بل قام
که نظر وکړو لږ مونږ په خاص وعام

څوک ملنګ شي د فلانګي بابا ملنګ یم
روغ او جوړ یم خو پیسو پسې پتنګ یم

په آخره کې چې دوی شي لیونیان
ز یارتونو کښې پراته وي موظران

خدای د پاره لږ په فکر کې عرقاب شئ
دې کارونو د فساد نه اِجتناب شئ

خپل اولاد په سمه لاره تربیه کړئ
ور په لاس د خپل اُصولو سپهمه کړئ

د نفاق په اور به سوځو چې یو نه شو
د دنیا په هیڅ خوږ وبه ماړه نه شو

لږ سر و نه خپل ګریوان کې ورد ننه کړئ
تورې شپې نه څه علاج د نسباوون کړئ

نفساني خواهشات پرېږدئ وطن یاد کړئ
د ایمان په جذبو باندې جهاد کړئ

ازادي او استقلال زمونږه حق دی
دغه نوم د هر افغان په خوله کې سبق دی

نه ستمګار کامه وال وایم لاس يې ټيټ کړي
سبه دوا دان ادي د لوی نهضت کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

د زړه په سر مې دي ليکلي د اشنا خبرې
ماته مُجرا دي په وفا کې د جفا خبرې

زهر و قاتل راته د يار د لورې شهد و شکر
کله لوېږي زما زړه بانديې د چا خبرې

د يار کنځل ماته مَلهم لکه د زړه د زخم
زما مرض ته صرف يوازې د ليلا خبرې

مينه خواوره دی په دې اورکې سوځيدلی خوشحال
زما په ژوندکې دي د رمان دلربا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې ډېرې خوږې زړه زما خبرې غواړي
هغه خوږې ـ خوږې خبرې یار ستا خبرې

خبرې به دي زما رنځ ته یو دوا جوړ شي
ما ته پکار دي خپله یاره د دوا خبرې

خبرې اورم رنګ په رنګ په خپل غوږونو باندې
خبرې ستا شوې زما یاره د عُنقا خبرې

د کامه وال ستمګار زړه وخته بدلېدلی نشي
که په جهان کې شي په شمار لښ او اتیا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رېدګ

ستا په مينه کې سوزېږم بد مې حال دی
چې په مخ دې نن د تورو زلفو جال دی

نرګس سترګې کتې نشه په سترګو
مخامخ ورته ليدل د چا محال دی

نرۍ پوزه د الو انګی سيب دی
بربسره خېرې کړې بيان دغه مې حال دی

که دې نوم د ياقوتې لبانو واخلم
خال د زنې مشترې دی او که خال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتانه دې هسې ذبحه زما زړه کړو
چې د يو او دوه و يلو څه مجال دی

نه پوهېږم چې د دو اړو به دا حال وي
که زما غريب په برخه د غه حال دی

خلک عشق کې خوشحالي خندا هوس که
مګر ما ته خدای پېښ کړی دا جنجال دی

زه ستمګار به د رته فرش ستر ګې به لاړ کړم
که راتګ دې يو د يدن زما په خيال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه پېغله

زه پښتنه پېغله نيت مې کړی څو ګيلو ته دی
سور سالو په سر و لاسو نيولی مې زلمو ته دی

پاڅئ ورونو پاڅئ چې غزا ته ځو
هغه د وطن ننګ هوا ته ځو
سره لاسونه، توره پېکی مې سوال دې پرګنو ته دی

پېغلې جمعه شوې د جهاد په نوم
خپلو ځلمو ورونو د امداد په نوم
لوی لښکر جوړ شوی سر د رو ته دی

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به دا عیار و اوان غلی کړم
یا به د تور اوبل دخاوره وخلی کړم
بله خو څوک نه یم شان شوکت مي ملا لو ته نړی

د توري سترگی سره لبان به څه ده د خوښی سره
بنه ښتو پکښ مي خوښ دی چلولو کې جلتی سره
څه چې څو ستمگار غوږ مي ستا دغه مصر وته دی
سور سالو په سر ولاړه سونیولی مي زلمو ته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان نښته

نوم دیار او د رقیب دی جانان نښته
خاص د ښایسته بازان دی یاران نښته

دوست هغه دی چې د دوست د سر نه زار شي
که جهان ور پسې چاپه کړم دوستان نښته

یو د بله په رندۍ او حیا لاکه کې
خاص د خدای د پاره هیڅ محبان نښته

د مطلب د پاره هیڅ او کله جګ شي
دغه کار دی د تالا هلو سیالان نښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی دهر د یاران نو که خیر غواړی
موجوده په دې بازار دا دُوکان نشته

وفادار به یې کُم چې بې وفا شي
هسې علم کې وارد خو انسان نشته

که دوستي که یارانه خو چل او ول دی
دا نقصان زما او ستا د زمان نشته

د شیمشاد اشعار که داوري پند به واخلې
په لوستو د دې کتاب کې تاوان نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا ته!

اولو ورځوکې خو د ومره زیات تیارنه وې
ز ېبو زینت ، په لباس هسې سینګار نه وې

داکومه وجه ده چا غېږې ولې ؟
دا د ومره زیات وا نیه پرسېږې ولې ؟
دا شوه معلومه چې حرامونه انګار نه وې
ز ېبو زینت ، په لباس هسې سینګار نه وې

خپله خوشحالي شوې د بل غم نلرې
په زړه حنو رحم په قسم نلرې
ما خو پخوا کتلې وې چې اختیار نه وې
ز ېبو زینت په لباس هسې سینګار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختونه تېر دي که یاد
پکې تېر نه دی محیاد

یو په زړمه برخه دومره کلانکارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګارنه وي

ویل لیکل دي زموږ
څه پوهول دي زموږ

مخکې د نکر وې هسې سورلکه انارنه وي
زېبوزینت په لباس، هسې سینګارنه وي

که وار دې تېر شي اشنا
خیانت دې کېږي اشنا

خوښه دې څپله په ګفتار چې د شیمتګارنه وي
زېبوزینت، په لباس هسې سینګارنه وي

...

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینه ده !

سپینه لکه ګل ده هسې سپینه ده
څنګه سبه ښکاریږي چې حسینه ده

وه یې کتل ماته په خوږ وسترګو
مینه مې په زړه کې مینه - مینه ده

هر قدم رفتار یې جوړ د زړه کړو دی
روح - قلب و وجدان ته مې شرینه ده
څنګه سبه ښکاریږي چې حسینه ده

ښه ناز و ادا کړي کرشمو سره
ران د محبت کښې ښه ګل چینه ده
څنګه ښه ښکاریږي چې حسینه ده

لاړو د کوګل نه د شیمشاره ګې
وړې هغه حیا چې نان نینه ده
څنګه ښه ښکاریږي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه برسونه

ټيټ شه پسنبو ته ولو بره که ځان اوچتول غواړې
دوه برسونه جب ته کړه که ځان ښوکرول غواړې

وابه خلې ماشوم په لاس دوه ورته ښکيږي واخله
ښې مېنګلې جامې ورله، يو ورته واسکټ وا خله
زه خوښه پو هېږم م* دجناب خوشحالول غواړې
دوه برسونو جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

نه کوم لياقت پکار، نه سند تحصيل کوري
ښه په غوړمالو عادت حسې رنګ اصيل کوري
دم په دم پالش کوه که يار دځان کول غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه څه میرزائي شته دی، نشته دی بل کار په تا
څه چې دا جناب و ایي دا به وي روزګار په تا
هر قدر رېښتي که په خپل نوم تنخوا کول غواړي
دوه بړسونه جیب ته کړه، که ځان نوکر ول غواړي

دلته دا قانون دی اوس دي خوښه پکې خپله ده
ولې څه سکوت کوې، دې کې ګیله خپله ده
ورته مه شه سپېڅلي تصور ته پسې درغلي غواړي
ورته مه شم ستېګار ته چې ته ځان رسوا کول غواړي
دوه بړسونه جیب ته کړه، که ځان نوکر ول غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملهم

خدای د یاره دزخمي زړه مي ملهم شه
خپله یاره لـږ زمـا سـره همـدم شه

جدائي دي جوړ سقر دی په ژوندون کي
څه پوښتنه مي د حال وکـړه صنم شه

که نظر مي دچشمانو په رفتار دی
حرکت مي ستا په لوري هرقدم شه

چي ستاسترگو ته په بد نظرکاته که
تف لعنت په هسي رنگ هغه ادم شه

که غمونه مي په سرا وري باران دی
خوشحالي ستا په ژوندون کي هرماتم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې حُسن نه په بدو سترګوګوری
هغه سر هغه چشمان دواړه په غم شه

هره شپه دې شه د قدر خپله بیاره
په اختر بدل دې ستا هر صبح دم شه

کېږدم دا ستا دیاره شم بې فکره
د ستمګار زړګی پوته - پوته قلم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشناسترګي

څه کرم څه ایه څه کړم د اشنا سترګي
نښتم پرې لیدلی د اشنا سترګي

دې سترګو نه یې سترګو خوشالیږم
نه پوهیږم څه وند خدایږ وملالیږم
سترګو ته مې مخ کړم شي حفاسترګي
نښتم پرې لیدلی د اشنا سترګي

کله زه خوشاله یې د یاره یم
غم سره اشنایم نا قراره یم
زه چې مې ارمان د دلرباسترګي
نښتم پرې لیدلی د اشنا سترګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې خو په سترګو کې د سترګو شي
یو څه اوچته د دې عنبرګو شي
د وسترګې د د وه سترګو د واسترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

برخه د سیمسار د ه کامه وال چې دې
ژوندي په آخر دی پر زوال چې دی
وخت د ځنکدن کې راښکاره کړه سیحا سترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال و ځواب

واوره جلۍ واوره زه دې حُسن د یوانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

ج : ځه هلکه لاړ شه ته زما د مینې سیال نه یې
زه چې تا ته ګورم ته لایق مې د جنال نه یې
بې موجبُ دې زه هسې په لاره کې ستانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

س : زه خو یو زلمی یم ولې ما ځنې نفرت کوې
څو مره دې توهین کړمـــه ولې عداوت کوې
ستا بنګلې ژوندون به د سرو زرو خزانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خ : نه پښتنه پېغله تور اوربل اوسره لبان لرم
مینه د وطن دا نادی زړه کې ارمان لرم
پټه پټه ژاړم د ژړا نه کړمه
سوزې مې پها ورکې هسې رنګ دې پروانه کړمه

س : ای زما محبوبې زه قسم په کردګار کوم
ټمدستي روان یمه جهاد ته دا اقرار کوم
ازاد به خپل وطن کړم یا به سر دا نه وانه کړمه
سوزې مې اور کې جلې زه دې پروانه کړمه

خ : ته چې ځې جهاد ته زه دستا هغه لیلا یمه
ته چې کوې دا مینه زه په تا شیدا یمه
وطن که دې ازاد کړو زه به یا زلفې شانه کړمه
سوزی مې په اورکې هسې رنګ دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

س: لا زمه محبوبې ستا دعاته انتظار کوم
ستا مینه په زړه کښې په د ښمن به کوز ار کوم
هیره به حیات کې کله ستا هغه تانه کړمه
سوزمه په اور کې جلې زه دې پروانه کړمه

ځ: که را دې وړه کلان دا نادې زما د پاره
بیابه دې مېلمه کړمه زما د مینې یاره
د ربه د سورکو شو نډو سر ونه شکرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلې زه دې پروانه کړمه

س: بیا که دې را یاد شي کا مه وال شمشیر
هغه یو غریب سنګر شوای وال شمشیر
ټوله شاعري قلم کاغذ به نذرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلې زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُلبُل

۷

په نا روچې د بلبل نشي بيدا رته
خه بی لاس به شي پخپل عهد اقرار ته

د بی پېچو مې دې په محکې کوزاوپاس شته
دشيطان دوسوسونه شوی بېزار رته

چې جواب د ديوکوهوال کولی نه شي-
بيا به څه کړې په حضور د پاک غفار ته

دلته تا له اختيار دی که ښه بد کړې
هلته هيڅ نه شي کولی خپل اختيار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته بنده شي په دروغو باندی ژبه
حقیقت خپله سنکاره به کړې په جارته

یو نیږه کښې وي دلمر وړانګې رابکته
دکوم بد و به څرنګ وکړې انکارته

د عمل پرچه په لاس کې درله را شي
که ولي وی که بد او که فنکارته

زه سنهسګار رحنو ګناهکار یم لو یه خدایه
عفوه وکړې په خاطر د پاک رویدارته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ

نوم مې په تاریخ کې د افغان او مسلمان دی
لا اله الا الله د مومن ایمان دی

شپږ زره کاله تاریخ مې په نړۍ کې لوی مقام لري
ځلور کونجه دنیا ورته په مینه احترام لري
هسې ځلیږي لکه لمر چې په آسمان دی
لا اله الا الله د مومن ایمان دی

زه تربیه شوی په زانګو کې د غیرت یمه
زه ځکه افغان یم چې لایق د هر صفت یمه
میدان د سربازۍ کې مو نږ ورکړی امتحان دی
لا اله الا الله د مومن ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مورقيصې د «پانزپت» او دغز اکېږي
داللو- للو په ځای یې ماته سبې صفاکړي
توره. که تو پک دی ننګ ناموس د مسلمانانو
لَآ اِلٰهَ اِلاَّ اللّٰه دا زموږ ایمان دی

پاکه عقیده ده ستمګار او کامه وال سره
داخوبه ار نوده دغریب سنګرسرکوال سره
شپه او ورځ مې سوال دا ازادی له پاک سبحان دی
لَآ اِلٰهُ اِلاَّ اللّٰه دا زمونږ ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِنتظار

سترګې انتظار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

راغله بېرته لاړه په دې لاره کې
ګل وه ما ته خار شوه په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

مسته وه دلداره دلربا زما
ورک د زړه قرار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې مې په زړه کې ارمانونه دی
ارمان خال و رخسار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

وار به دې خدای تیر که د حسین او ربه
کم نظر ستمګار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن وطن ۹ وایم ۳

وطن وطن به وایم

زه چې پیدا شوی یم په کوم ګلو ګلشن کې
وطن ـ وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

وطن خو زما کور دی هم مې کور هم یې ایمان کړم
ځان د خپل وطن بولم وطن هم د خپل ځان کړم
خاپوړې مې دي کړې د خپل نیکه مسکن کې
وطن ـ وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

وطن ازاد ومه شکر زه هسې ځوانان لرم
عزم چې فولاد د لري هغه آهنګ‌اسنګان لرم
راولی سپرلی به زمونږه په چمن کې
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل کاله ژوندون نه ثانیه دا نا دی بنه ده
سل ځله بهتره څنکدن ګني تری سلګی بنه ده
وګوره شاعره کم وزیات مې په سخن کې
وطن وطن به وایم سلګو د څنکدن کې

خدای په ملګری مسلمانو مجاهد و شي
سری په تلی کې ته شاهد د شوا هدو شي
وګوری ستمګار د ازادی هغه ات کې
وطن وطن به وایم سلګو د څنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

زړه مې سینه کې په لړزان سکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سکاري

بلبلان زیب کا په ګلشن د ګلو
بې د بلبلو ګلشن وران سکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سکاري

چې عاشقان شي معشوقو نه جدا
ژوندون د دوارو په خفګان سکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال ارزانه دی د سر په بدل
دغه دستور راته ارزان ښکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان ښکاري

که مري خو مړشه انادي په نامه
مرګ د جهاد ډیر قدر دان ښکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان ښکاري

مرګ څو بهتر د غلامی ځني دی
شهیتاره سپک پکی انسان ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهیده!

وینه دې زیب کا لکه لعل د بدخشان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده

ستا شهادت دخپل هیواد د ازادۍ په خاطر
دکونډو رنډو یتیمانو خپلواکۍ په خاطر
شه په نصیب دې سبه جنت حورې غلمان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ظاهره شوی شهید نوم ژوندی باقي شو
مخ دې تاریخ ته لکه گل یو سباني باقي شو
د هرچا سر کې لکه تاج یې دا افغان شهید!
دخپل وطن دا نادی افغانستان سهید!

بدل به وا خلي یو په لس مجاهدان د اسلام
ځانونه سوځي په جهان کې پتنگان د اسلام
سرونه ټول به کړو په دې لار کې قربان شهیده
دخپل وطن دا نادی افغانستان شهیده!

وانې ستمگار کامه وال چې زیره سینه لرم
په خدای قسم دی زما جهاد ته مینه لرم
ورکړې خدای څومره عزت دې پخپل شان شهیده!
دخپل وطن دا نادی افغانستان شهیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر خدایه

شکر- شکر چې پیدا دې مسلمان کړم
بیا په دین د محمد اخر زمان کړم

په مذهب دی د «نعمان» کړم افتخار دی
ډېر ممنون یم چې لایق دې د احسان کړم

چې هر دم مې کلمه په خوله جارې وي
فراموش به کله دا په دې جهان کړم

هسې رنګ احسان دې کړې یم خوشاله
په دې عمر دې خالقه نه شادان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه سیک، او نه هندو او نه بلڅه یم
شکر خدایه مسلمان چې دی عیان کړم

چې پیدا دی مسلمان کړم رضا منډ یم
اُمتي دې د هغه سنکلی جانان کړم

په قدم د خپل پیشوا مي رهبری کړي
په دې لاره دې خوشاله هم خندان کړم

د وکیل ستمګار ارزو د دوارو کوښو
چې حاصله کامیابي په امتحان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرغ

سبه محبت مینه پیدا مي د وطن سره که
حسد کینه مي د مذهب هخه د بښمن سره که

سر خوږي جار د خپل قام څني شه
شاعري جوړه مي کلام څني شه
دهر دښمن ګکری خاوری د دهر سره کـــه
حسد کینه مي د مذهب هخه دښمن سره کـه

پتول افغانان کری لکه ویده پښتانه
سبه خوږ بدلی د ګلو نو پښتانه
نبه مجهزبي په جهان کښي د هر فن سره که
حسد کینه مي د مذهب هخه دښمن سره کـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو اتفاق کې د جهان مسلمانان غواړم
بېرغ اوچت په نړۍ کې د افغان غواړم

عمل ملګري مې خاونده د دهن سره کــــه
حسد کینه مې د مــذهب هغــه د ښمن سره کــه

یمه شیشتاربیا کامه وال په رښتیا
قبول مې ربه کړې دا سوال په رښتیا

د ازادۍ نفس ملګرۍ ځنګدن سره کــه
حسد کینه مې د مــذهب هغه د ښمن سره کــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

دامنم چې دې دحُسن باغ سسوړی
هر شاعر دې په ستا بلوکې مجبوړی

سبه سپرلی دی ستادحُسن باغ وبڼ کې
یولحظه دې جدایي ماته تنور دی

چې ستاسترگی مې په سترگوکېږي راتشي
هغه ورځ مې ژوند پښاني د منصور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دیدن زما د ژوند یو وسیله ده
خکه زړه مې ستا لیدو باندې مسرور دی

د دنیا فانی حیات به وا ړه تېر شی
محبت په صداقت باندې ضرور دی

وکړئ مینه محبت د خدای رضا ده
چې راضی پرې پاک غني قدیر شکور دی

پاکه مینه کې پخپله مددګیر شی
چې قادر او توانا او هم غفور دی

ای شیمشاره چې د بل صداقت غواړې
دغه شعر خو تاله هم خپله پیغور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارمانونو
دُنیاگا

زما د مینې قدر دا نه په خندا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

دا تصور دی او که خوب او که دخیال دنیا ده
په نن اکبت دګلو لخته چې په ما راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

چې انتظار به مې کولو په کلو-کلونو
شپې شولې تېرې دغمونو چې سبا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شوګیر ونه وه ډېر واړه شو تېر په تېره
د خوشالۍ ورځې دي چې په وفا راغله
د ارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

زلفې بالسنبت جوړې کړه سیمګاره سرپړې کېده
ستا د عمر و نو ارمان چې دي په خوا راغله
د ارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان

هغه روح ته مې هزار باره سلام دی
چې قربان د خپل وطن په ننګ او نام دی

چې نښتي یې خپل سر کړی وي دښمن ته
هغه وینې هر زړګي ته احترام دی

چې مطلب یې د مذهب وطن دفاع وي
هغه ګل د نوبهار ته مې سلام دی

چې خپل ځان د خپل وطن نه صدقه کړي
د غه قام خو په نړۍ کښې بس یو قام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یا دزا شی د ښمن ته پخپله کټ کې
هغه دم لوېد لی بویه مات بې کام دی

ننګ و نام، غیرت، همت دافغان برخه
بعضې خلکو لګولی پرې لیلام دی

وطن کېرد ظالمانو په حلقه کې
مرحمت په مجاهدو ستا انعام دی

لښ د ستلو مقابل کې چې جنګېږی
شفقت دې په اسلام باندی مدام دی

نوم اشارې په نرې کی هسې ورک کړې
کمونست په دې جهان خومره بدنام دی

خدایه پخپله مسلمان افغان ته ورکړې
مقابل کې د جهان ننګ حرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ د فتحې مجاهد وته ښکاره کړې
لاس نیولی مې خالقه صبح و شام دی

زهر ستا یې د عسلو په پیالو کې
چې ښیا دې په دروا غو کې تمام دی

یوه ښه د اسلام هم پکې نه شته
سراسر کار یې سراب و رک یې انجام دی

نه معاون شې لویه خدایه په جهاد کې
توکل د افغانانو ستا په نام دی

په خاطر دې د همه وارو دوستانو
چې سرحد یې محمد علیه السلام دی

ازادي او کامیابي کړه نمونږ برخه
په سر توره مې را وړې دا پیغام دی

زه ښیستار یم کامه وال شعرونه وایم
پیر زما حضرت غوث هغه ګلستان م دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه پرواکه!

که له سترګو مې خوناب ځي څه پرواکه
که د ځنکه مې جُناب ځي څه پرواکه

ما ته خپلو سترګو غم کړلی زړه کې
که د سترګو مې سیلاب ځي څه پرواکه

هغه مخ چې د ګلاب ځني ښایسته دی
که مې او ښکي پیچوتاب ځي څه پرواکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک ژوند کې سوکالې او ارام غواړي
که داو سبکې مې سیلاب څې څه پرواکه

دحسینو جبینو کار جور و ستم دی
معشوقې که په عتاب څې څه پرواکه

که خندا که خوشالې حسن او نازدی
که په برخه دجناب څې څه پرواکه

ای سیمینګاره ! سردیار دسره ځارکه
هرنفس لکه حباب څې څه پرواکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن مینه

زه د عشق قانون کې د مجنون په شان وتلی یم
سر به صحرا ګرځم د وطن مینې سېځلی یم

زه د خوب خندا او د هوس څخه پراوا ګیر نه یم
زه د چا د زلفو په دامونو کې اسیر نه یم
مینې د وطن کې یو مقام ته رسېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېځلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانه ضرورت د دارو کانو د درمل نشته
دا راته ثابته ده چې بې نبض اجل نشته
غم مې د وطن دی په دې په دی غم کې بدلی یم
سر په صحرا کړځم د وطن مینې سېزلی یم

مانه ناصحان هسې بېکاره انسانان ښکاري
هر طرف ته سترګو کې وطن راته جانان ښکاري
زه د ظالمانو سرو روسانو کې بد لی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

یا به زه ستمګار په دې نظر باندې کامیاب شم
یا به لکه کب په کړاهی کې جوړ کباب شم
مینه کې د مینې په مفهوم زه پوهېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادانه زړه

زړه په سینه کې په هر دم راته ژړېږي
د سترګو او ښکې مې بهېږي

که مې حالات د ځنکدن وي
ستا په لیدو به خدای بخښ جوړ شمه
یا مې دُنیا ځنې رفتن وي
ستا په لیدو به خدای بخښ جوړ شمه

نادانه زړه که صبر وم کله صبر ېږي
د سترګو او ښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کټل دې ماته یو دوا ده
ماپه فالی لیدلی فال دی
زماپه دې باندې رضا ده
ماپه فالی لیدلی فال دی

د زړه په درد مې یوانته څپله پوهېږي
د سترګو اوښکی می بهېږي

زما حیات ستا په حیات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
د ژوند سمون به زما مات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
شعر د ستمګار لکه فانوس غونډې بلیږي
د سترګوا وښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِقرار

چې زړه مې تالــه درکـړو اختيار ستا دی
خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دی

حُسن د دنيا کې شته دی خو هسې حُسن نه دی
لکه دلبر او د سپوږمۍ هسې زيبا دی
خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دی

سترګې نرګس ګلُونه په قدم جوړې چې دي
کتړې هغو سترګو ته طاقت د رحما دی
خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نغمه خوان د حسن یې په نظم و سر یمه
بېرې کېښول دي ما ته زمان وار دی
خوشحال یې ستا نصیب شه غم دې زما دی

چې دې سیمګار نه زړګی په رو چشمانو وړی
خون مې د یار د غاړې اقرار زما دی
خوشحال یې ستا نصیب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیارسي

د زړګي سر له تیارسي ولاړه یمه
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادۍ

زما لالیه څه جهاد کړه
وطن زموږ خپل ازاد کړه
په خلیل الله دې اعتماد کړه
واره دښمن دې خدای برباد کړه

ته په مورچل کې زه ولاړه په زارۍ
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادۍ

موږ په دښمن کې باندې کړه یوړه
ورته ښکاره کړه خپله توره
مینه دې ماته ده منظوره
دښمن ویستو نه که مجبوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مجاهد شوې زما څوک دی د سیالۍ
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي د ازادۍ

زه به راستا یم انتظار
تپوس به وکړم رښتینګار
په بل چا نه کړم اعتبار
ځان به کړم ستا د غاړې هار

د کامیابۍ آواز دی راشه په تا دی
جهاد له ځي، هغه مجاز له ځي د ازادۍ
د ژوند سر ته ستا رسي ولا بیا به
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي د ازادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربه شي

که څه تېر شو او تېرېږي تجربه شي
د دُنیا که حال بدلېږي تجربه شي

د سختۍ او تنګ دستۍ وختونه کم وي
نه شیوو ته قانع کېږي تجربه شي

د چا زړه لکه فولاد د چا ګلاب شي
انسان طرف ته اوبږي تجربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه سپړ کړه حوادثو ته چې تېر شي
وخت روان نه ايساریږي تېر به شي

منکي په يو الله شه په خود ئ کې
جهان وار پرې خرخيږي تېر به شي

وخت تابع کړه دخپل ځان مذهب مشه
پس دهر شې سباکيږي تېر به شي

مشکلاتو ته صرف يو عزم پکار دی
هر مشکل دې اسانيږي تېر به شي

مد و جزر سدو رخ په لوی گرداب کې
ستم ګار بيا هم خوشاليږی تير به شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژبه قلم زما

مینه زما نړه کي مینه مینه د وطن دی شي
دا ژبه قلم زما عادت په دی سخن دی شي

مینه د سرو زرو مال دولت را ځنې هیر کړه
خوله کې مي سبق سبق نوم د ګل ګلشن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

خلک که څه غواړي هر څه غوا ړی دي
زه خو بل څه نه غواړم ازاد زما چمن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما در ته لا سونه خپل نیولي په دوعا چې دي
ستا د نوراني مخلوق په خوله دعه امن دي هې
داڅ به قلم نما عادت په دې سخن دې شي

بله ارزو نشته د سیمستار او کامه وال په زړه
تېر به خزان کړې چې بهار هغه مسکن مې شي
داڅ به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډاګي ته ؟!

زه دې پېژنم د بل په خوم کې رنګه
په ظاهره که هرڅه باطن پلنګه

وهه ، وژنه ، لوټ-تالان جوړ کړه تياره ده
يوه ورځ به شي را خلاص د لوی ګړنګه

لکه مخ به ګوتې مروړې وخت به تېر وي
بيا پخپله وايه وايه چې وه څنګه؟

لکه اوس چې دې په نورو تنګه کړې
دا دُنيا به هم په تا شي يو ورځ تنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک بل د ولږې مري نو څه پروا که
خبر دی تا ته که نن جمع لویه پنګه

مستا سو نوک قدري سور شه چې وبال دی
که نور څوک هزاران تېر شو له خدنګه

وخت تېر بېړی اعتبار رچا لره نشته
تاریخ ګوره د چنګېز نه تر فرنګه

د افغان اولس به یو ورځ یوا ز شي
ته به پاتې شې خوله واز آسمان ته چینګه

د ابهیر د پرګنو او اولسونو
شه ترفیان دار دې له یوه د رنګه

د ستیمګار مینه مجاز نه حقیقت
بیا نو رالشه سون یدن زده کړه پنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله

توفیق راکړې په خدمت د بندګانو
پخپل دین کښې محبت د پننګانو

هغه مینې ته مې زړه کې مقام ورکړې
لکه وې چې د بورا او د ګلانو

د مجاز او مادې مینې مې سوزان کړه
ماشمار کړې په خپل نیکو بندګانو

دغه زړه مې د دنیا له عشقه مور کړې
چې لاړنه شم په قطار کې د سګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه کرم او څه وایم ټول به ستا وي
د مالک په مخکې څه حال د بندیانو

هسې بخت مې په سر کېناوه رحمانه
چې قانع وي قناعت کې د شاهانو

دریا او تظاهر شهرت نه غواړم
په دې خوی خصلت کې خوښ د ملنګانو

د وکیل ستمیسګار زړه کې ته قرار ورکړې
د ټول جنسو شیطانانو ظالمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه برخونه

چې د مجلس یاران مې واړه تار په تار شول
د زړه رازونه انتظار شول

راز به د زړه چا ته عیان کړم
د مینې حال چا ته بیان کړم
څه محفلونه د یارانو خوار و زار شول
د زړه رازونه انتظار شول

ستا به د ظلم دوران تېر شي
زما به کله د غم هېر شي
جور و ستم دې یو په بل پسې قطار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ستمګار لیکل ویل دي
دچا په غوږ کې اوروړل دي
دزړه برجونه زلزله کې را ایسارشول
دزړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نښان دازادۍ

خوښ مې نږۍ کښې نوم نښان د ازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د ازادۍ

نه غلامي پېژنم نه ومه غلام کله
نه مې اورېدلې دي دا رنګې کلام کله
ژوند دی په دنیا کې قدردان د ازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د ازادۍ

زه يمه افغان چې مسلمان يمه
لمر غوندې ښکاره په ټول جهان يمه
تاريخ مې شهادت په امتحان د ازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د ازادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

—

وړکئ دئ اسارت شئ استغنا ر سره
ژوند د انسانوشی د بار سره
جنګیږئ په سنګر مجاهدان دا نا دی
سر و مال مې د واړه شه قربان نازا دی

یا قدم په لاس کې یا توره په سنګر
دواړه یو جهاد دی وایم په هنر
ستمګاره نام نویس کړه شاعران دا زادی
سر و مال مې د واړه شه قربان دا زادی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څه دي؟

چې لا سونه دې زما په و ينو سره دي
بې وقوفه راته بيا وايې دا څه دي؟

ته چې مانه محُبت غواړې په زوره
دا ويل دې بېرته واخله چې کاږه دي

زه اَفغان يم محُبت د هغه چا کړم
چې جذبات يې د وطن سره خواږه دي

په ظاهر کې ښېښه سُور اکړې او غرغونه
دا په زړه کې لړلې داخوا ږه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فریب په غوبرو غوبرو نه غولېږم
حقیقت کې دا د هر څه نه تراخنه دی

خط و سیر دې را معلوم چې کوم خوا درومي
چې څه غواړې سبه پوهېږم چې دا څه دي؟

هیڅ منزل ته نه رسېږي چې کوښ بارویي
داویل د پخوانو شو مره پاخه دي

چې دعوه د شاعرۍ کولی نه شم
څه غمونه د ستمګار په زړه پراته دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل ګلاب ته

ګل ګلاب په رښتیا چې ته حسین یې
په ګلانو کښې پاچا ته په یقین یې

مګر ستا مقایسه د خپل دلبر کړم
ما ته ښکاری په دویم نمبر تعین یې

یار بیتی د زخمي زړه ده خفه مه شې
ته یوازې د عاشق د زړه تسکین یې

زه خپل یار ته یم مایل وستا ته نه یم
ولې ماسره په دی سخن بدبین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا منم چې رنګ او بوی دې دواړه ښه دي
مګر ته زما په یار باندې مئین یې

که دې مدحه په قلم جهان ته پیش کړم
زما یاره په زړه کې باندې سنګین یې

ای ستمګاره! که هزار صفت یې وکړي
ته بیا هم د خپل اشنا مخکې ښځوهین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منو!

موږ په هیواد کښې نا انسانه سره روسانه منو
حلقه په غوږ وګوښته غلامانه نه منو

دغه وطن دشنو زمرو دافغانانو وطن
دا په اسیا کښې د سوچه مسلمانانو وطن
غیر له قرانه بل قانون په دې جهان نه منو
حلقه په غوږ وګوښته غلامان نه منو

زه خو افغان یم مسلمان بل شئ کیدلی نشم
په ټیټو سترګو نه یو الوته کتلی نشم
سر سپلنی شه د اغیار وحشه فرمان نه منو
حلقه په غوږ وګو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجګاهم ده سو کمه سر ونه نه ژرانه د وطن
بیا په هر لوري لوستل کېږي ترانه د وطن
پېغلې به وایي په مسرو کې چې بل ځوان نه منو
حلقه په غوږ وکو نسته غلامان نه منو

شیمشکانه ولیکه مسرې په وینو سرې و لیکه!
د اتفاق او اتحاد سبا یسته نارې ولیکه!
د ځان ځانۍ سیلابه مونږه دې په ځان نه منو
حلقه په غوږ وکو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ګرم نه دی

دګناپیتی مي پروت په سر دغر دی
ما څوک کړی په هیلو ترینه ونه دی

ملامت یم مخ مي تور او خجالت یم
سبه معلوم نه ته ستا امر معتبر دی

ما د نفس شیطان منلي بل ګرم نه دی
سبه پوهیږم ځکه لاندي اسمان بر دی

بي وقوف چي څوک جسوی په زر بدل کړي
دا متل دین او دنیا ته یو منظر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه توښه ځان سره واخله لوی مشکل شته
زموږ مخکې منزلونه لوی سفر دی

بې عمله به دې هیڅ بل پکار نشي
که زما په دې لیکلو دې باور دی

بچې دې یو دیوال وي مخ او بل دې شانه
نیک عمل در ته بیا هلته جوړ اختر دی

زه سیمسار که اشاره کړم تا او بل ته
ځانته وایم په احوال مې خدای خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوندانه جونگړه

د زړګي سره کړوې مې څلـــــه؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

د جبین خال دې ګناه نه کړی یمه
په تار د زلفو زنګوې مې څلـــه؟

بوڅلي ماتهٔ مسکا غوندې ښه
ګرانه په هجر سوځوې مې څلـــه؟
د سترګو توره څوروې مې څلـه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مهر مې په خوله وهلی
د ژوند جونګړه ړنګوې مې څله؟
د سترګو توره ځوروې مې څله؟

د ستمګار سر و مال قربان درنه شه
بلا دې واخلم کړوې ولې مې څله؟
د سترګو توره ځوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم قلم

بې وفا مې زړه په تېغ قلم قلم که
چې د ستر ګو نه عدت يې زما سنم که

هر قدم چې په ناز ږدي زړه مې رېبړي
دا رفتاريې د کوم ځای ځنې رقم که

دا دا او ناز خو نشته سبا پېروکې
سپين سهار ئې ربه مونږ باندې تورتم که

که د قد قامت صفت شاعري کړم
بيا به وايي مخلوق چې دا يې کم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې حُسن خدای ورکړی مې دلبر ته
شاعران یې صفتونه دم په دم که

که کړم وقفه شاعري دیار صفت ته
بیا به واړه فشارونه سنه محکم که

چې په وخت کښې د سفر مې حاضر نه شې
دا نخمي زړګی به څوك زما ملهم که

د وکیل ستمګار د زړه آرامه را شه
ستا راتګ ته دې خدای ټول کاروانه سم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

حیا لاړه زمانې نه بې حیا سشوه
پلار دځوی او مور دلور نه په ژړا شوه

ورور د ورور د وینو تږه ناست په انتظار دی
هغه دغه یې په مینځ کښې تمنا شوه

بې مطلبه یار پیدا به کله نه کړې
که دې خوښه فیصله دغه نن ما شوه

جنګ او تیټ به درته کیږي که پوهیږې
ترهغې چې بې حاصله مدعا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوی هغه دی چې ځان ناپوه کړی
که څوک خاندي د هغه برخه ژړا شوه

قدر نکشته د سرو، پیسې خوږې دي
نازل شوې چې په مونږ دغه بلا شوه

چې نه مینه محبت پاتې شو چا کې
کناره مې ځکه خوښه دا شنا شوه

د سیمګار قلم په لاس او بنکې کړیواکې
چې د ځای نه شو بې ځای رضا دستا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څاڅېدل
سنه دي

مينه محبت ګنبې داشنا نه څاڅېدل سنه دي
دا رته د منصور په نن اکت باندې ختل سنه دي

پاکه عقيده او يو اخلاص دڅان ملګري که
نيت دا براهيم حلالېدل داسماعيل سنه دي
دا رته د منصور په نن اکت باندې ختل سنه دي

ـر ونهي د واړه په خپل ځان باندی تطبيق کړه
اك واړه اسمونه يا دول د پاك جليل سبه دي
ار ته د منصور په نزاكت باندې ختل سبه دي

ن عيش عشرت
ن په دغه كار د هر كار نه كړه بدل سنه دي
ار ته د منصور په نزاكت باندې ختل سبه دي

ځله ای ستمګاره! څه نو سبه كړه د بازار ځني
نه كړه او نه در ته دلته ژړه بدل سبه دي
ار ته د منصور په نزاكت باندې ختل سبه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونچه د ګلو

ځان یې جوړ کړې په آینې کښې په چکر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

سترګې چې تورې په کجل که
رفتار د زړه کې په مزل که
عاشق سټي په تور اوربل که

د ښاپېرۍ په شکل تېزه په هنر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

تا ته دا الوزي بیان
هر لورته ولاړیم په انتظار.
په کوم طرف لرې اختیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ادب دې په نزاکت په کړو وړو راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

هار یې په غاړه د سرو زرو
سترګې په شان د جادوګرو
حال مې د مرو ځنې بتر و
پنځه بجې وې چې په وخت د مازیګر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

لیمګار ورالې په احترام دی
محبوبې تا ته مې سلام دی
منظور نه ما که یو کلام دی
د سپینې خولې خبرې خوږې نه مې بس راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

چې قلم واخلمه حیران غوندې شم
مینه د یار کې سرګر دان غوندې شم

د یار په یاد کې خاموشي کړم اختیار
لاهو د هجر په طوفان غوندې شم
مینه د یار کې سرګر دان غوندې شم

سوچ او سودا کړمه جنون ته قریب
د عشق دُنیا کې څه پریشان غوندې شم
مینه د یار کې سرګر دان غوندې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت وکړلي نادو دي په ما
هرلحظه کښي په خفګان غونډي شم
مینه دیار کښي سرګردان غونډي شم

سپیګار دي څار د دوه چشمانو نه شه
لکه د سپند درنه بیریان غونډي شم
مینه د یار کښي سرګردان غونډي شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دستر گو جنګ

یاره کاته مې په لیمه غوندې کړې
دستر ګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

ماته په مینه چې یو ځل و ګوري
زاړه راز و نه څه تازه غوندې کړې
دستر ګو جنګ څه به مزه غوندې کړې

په یو جلوه کښې یې بې ځانه شمه
دا بې هوشي جوړه غمزه غوندې کړې
دستر ګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو په مینه کې صادق وګڼه
د زني خال دې څه قبضه غوندې کړې
د ستر ګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

رنګ د سیمستار لکه د زعفران غوندې شو
په یو وصال به یې تاڼه غوندې کړې
د سترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستانه وطنه!

زما ځيګر زما ښکلي زما ايمان وطنه!
دستر ګو تور د زړګي سرا افغانستان وطنه!

ستا د ري لوړو لوړو غرونه قربان
ستا د ګل رنګه سرو ډبرونه قربان
ماسته بي حده لي ته ګران ټکه د ځان وطنه!
دستر ګو تور د زړګي سرا افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دانا دې قدر فقط ستا افغانان پېژني
نوم او نښان دې په نړۍ کښې ټول جهان پېژني
لکه ګلشن د سرو ګلونو ګلستان وطنه!
د سترګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

د غدارانو وار تېر بېږي آزادي به راشي
کاسه د ظلم چپه کېږي خپلواکي به راشي
قربان مې شعر، قلم، کاغذ شه قدردان وطنه!
د سترګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

دا به ستمګار او کامه وال وایي ستل
په زړه خفه او که خوشال وایي ستل
چې ستا سې خاورې مې رانجه کړې د چشمان لحه!
د سترګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

لویه خدایه! په احسان انسانیت را
چې قابل دې د رضاوي هغه نیت را

ما د لارې د ابلیس نه په امان کړې
مناسب ستا عبادت لره فرصت را

شل د پاسه په څلورو ساعتو کې
هر لحظه کښې سته طاقت د عبادت را

سته په ښو او بد په بد و مې ته پوی که
په دې د هر د فاني کښې دا طاقت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرص بدې بلا نه امان غواړم
بس په قوت لا یموت قناعت را

په ټول یو خر وار سره نزرمې پکار ندي
په خپل فضل او کرم دې شرافت را

په نیمگړی سوال مې خوله میڅ وانه کړي
ای مالکه د کونینو سعادت را

چې چار طرف د پوال وي نور څه نه وي
ماسیمسگار ته پکې هلته سهولت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه!

زما دمينې قدر داني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

ستا په يادون کې لېونۍ غونډې شوم
دځانه زياتې په ما ګراني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

دخيال په تال کې تصور غرږوم
ناز وادا کې قهرماني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د غمونو دي سبا نه راځي
د تورو شپو ماه تابانې راشه!
غوټۍ د ګلو قدردانې راشه!

داغلې زړه که د ستمګار وګورې
لبې په خوا ګلې خندانې راشه!
غوټۍ د ګلو قدردانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغم

یوغم نه دی چې یې زغم کړم په سینه کې
رنګ مې تور شو ورته ګورم په ائینه کې

مسافر یم مهاجر پردی وطن دی
څوک د چا به شي ملګري په تنګسه کې

چې به مونږه پرې ګورګورې سنګلاوو لې
هغه څوی شو په ګړی سا نسیه کې

چې تحلیل او استدلال ته یې حیران وم
موجق ګورم د خوار په نمونه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به هلته کې عدن بلو له ورایه
اعتراف په خپل افراط کړم دقیقه کې

خپل لیکلي او ویلي ببم ته اخلم
که د دار رسۍ ته څم دغه لحظه کې

ما وی دامې د بابا پښتون اولاد دی
سمندر ګورم یو دانه چینه کې

که څه اورم یا یې ګورمه ستمګار یم
دنړۍ په بازار ګیر یو صحنه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبیبه!

هره ګړۍ د ژوندون ماته یو خطر غوندې دی
زما په زړه د غمّازانو څه اثر غوندې دی

طبیبه! ماته د علاج په اُمید راچې نه شې
زما مرض د محبت هسې اَبتر غوندې دی

مرض د مینې ته لقمان د زمانې شي حیران
تش یو کتل د دوه چشمانو د کوش غوندې دی

چې په محفل کښې ور ته نه ګورم د سر په سترګو
چو کاته د عشق کښې دغه کار د یو هُنر غوندې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې په سترګو کې شي ونګې محبت زېږوي
عجيبه باب دی چې رنګينه سراسر غونډې دی
زما پرزړه دغما زانوڅه اثر غونډ کېږ دی

که زه ستمګار يم انتظار مې ستا د دوه سترګو دی
راوړه ديدن په څنګ د ن چې حال بتر غونډې دی؟
زما په زړه دغمانانو څه اثر غونډې دی
هر ګړې د ژوندون ماته يو خطر غونډې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

کلاس چې اوږد کړمه گل ته خار نما شي
گل شي پاتې خاص اغزي برخه زما شي

چې مې طمع د وفا د خپل صنم کړم
د اجملې راته همه واړه جفا شي

که د ترکو طاعت نه وفا غواړې
سر په خاورې به دې هسې تمنا شي

امید و نه دې خیالونو کې هیجان کړي
بې مقصده به دې څوک وایه اشنا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم شاهان او سرکشان لاړه ارمان کې
فکر مه کړه که پوره دې مدعا شی

چې فاني دغه جهان دی سبه پوهېږم
بیا به څه اُمید د دې نه د و فاشي

چې مرگ موږ له دی پیدا او موږ د مرگ لـه
څه نادان یم چې په دې خوله مې خنداشي

ز. ستمگار دې صرف رضا غواړم رحمانه!
که قبول له مې په در کې ستا دُعاشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونګړه

عمارت مې د ژوندون په لړزېدو ښکاري
دا جونګړه مې د خيال په رنګېدو ښکاري

عمر تېر شو مګر پوى نه په حساب نه شوم
د فاني دُنيا د کاره اِجتناب نه شوم
خزان راغى دا بهار په تېرېدو ښکاري
دا جونګړه مې د خيال په رنګېدو ښکاري

نه تائب شومه د بدو توبه ګار نه شوم
د دې دهر د لانجو ځنې وِن ګار نه شوم
حرکت مې د بې وسو په سکېندو ښکاريږي
دا جونګړه مې د خيال په رنګېدو ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه به وایم سهوه شوی ملامت یمه نه
لویه خدایه! تاته ډېر زیات خجالت یمه زه
عمر تېرشو د ښېمسګار ستا په خوښکاري
دا جونګړه مې د خیال په رنګینو ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به شي؟

سیمستار که ستا د باغ مالیار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي ؟

چې خوله په خوله غاړه په غاړه شو زما محبوبې
چې زخمي زړه مې په قرار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي ؟

د ډېرو وعدو دې لېونی کړم مه نور
صرف نظر که انتظار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناز و ادا او کرشمو نه دي څار
باقي حيات که مې بهار شي، څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي؟

ژوندون زما کړو رقيبانو خراب
په يو وصال که دې ګلزار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

ستمګاره يار ته سوال زاري که وړاندې
يار په رښتيا که زما يار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیري ګریوان

یا خیري ګریوان وی لیونیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

دې دغم دُنیا کې څه قرار نشته
غم د پاسه غم بل انتظار نشته
هسې رنګ دُ نیا نه چې مرغانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

نه په ځوی او ورور باندی باور لرم
نه خو سره سپین او نیا زهور لرم
سر نه ددې ځمکې د ماهیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې لیونیانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د چا په مدحه او په هجوه کې څه کار لرم
نه یو توکل په خپل خالق غني غفار لرم
یا لوی شوی سوی ماشومانو سره وي
یا به یو څنګ کې ملنګانو سره وي

دا د ستمګار برخه مقرره دازل نه شوه
مینه پتوله مینه ماته جمع دا ورېل نه شوه
شپه او ورځ مې یو ځای پتنګانو سره وي
یا په یو څنګ کې ملنګانو سره وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغم غشی

زما ژوندون دیار ژوندپو ري تړلی دی
دا زړگی مي دگــو گل ځنې وتـلی دی

خلکو ماته مـلامته په هېڅ شان مـه کوی
کم وزیات راته په مینه دجانا نزمه کوئ
توربدن مي د اشنا مینې سـېزلی دی
دازړگی مي دگــو گل ځنې وتـلی دی

نصحت ماته په عشق کی یو بلا ښکاري
څه به وایم چنل حیات راته گیا ښکاري
مادزړه په سـردغم غشی خـوړلی دی
دازړگی مي د گوگل ځنې وتـلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوه لحظه په سینه کې د یار ځنې جدا شمه
هغه دم به له دُنیا ځنې فنا شمه
دا گوهر مې په ځپل او سکو کې مړندلی دی
دا زړه گی مې د گوگل ځنې وتلی دی

د ستمگار کاموال ژوند ته یو نظر وکړئ
غمازانو خدای د پاره لر خطر وکړئ
په دی لار کې مې د ځانه لاس وینځلی دی
دا زړه گی مې د گو گل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی

ژاړي زړګی ژاړي په هیڅ شاني نه صبرېږي
اوښکې که شي وینې په څه شاني نه سړېږي

لیدلې وه دوه سترګو زړه خوشاله پرې دوار شو
باران د اوښکو جوړ شو ولې خپله نه ړندېږي
اوښکې که شي وینې په څه شاني نه سړېږي

که زر تسله ورکړې خپل زړګي ته عبث خیال دی
دوه زړه و نه چې یو شي به بل شي کله غولېږي
اوښکې که شي وینې په څه شاني نه سړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار دعقل نه دی عاقلان پکې راګیرشي
د مینې په جهات کې سنور شیان کله خرڅیږي
او سنګې که شي وینې په څه شانې نه سریږي

کچکول مې دی په غاړه، تیمتار په ګدا سیمه
ستړګې مې په سترګو کې د سترګو نه شرمیږي
او سنګې که شي وینې په څه شانې نه سریږي

د بابا ګور

زما په زړه کې ډېر خيالونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

ماته چې را نشي د روح د اخستو په خاطر
ژوند بل ژوند مې ارمانونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

مال مې د سر به شه قربان سر مې حيا ځنې شه
د پښتو په عنعنه کې دادونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا ازادي یا شهادت دی عقیده د اَفغان
تاریخ شاهد په کتابو نو سندو نه شته دی
ازاد وطن مې اُمید و نه شته دی

پېغلې ځوانان په یوسنگر کې ځي جهاد له د روې
دېر د غونې « او د « ملالې رواجونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید و نه شته دی

ستمگاره ! تېر به اَفغانان د خپل سرو ځنې شي
کور د بابا کې شته زمریان او غیرتونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید نه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُمِیدّوَنهٔ

څه چې اشنا وايي ټول ګاو سنه شي
بېرته اُمید وار مې امُید ونه شي

پېیوه موسکا خندا مې زړه خوشاله کړې
تېره شبېه نه وي بیا غمو منه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

ټوله سونا راغله سودا یې به شم
ژوند مې په ژوندون کې ټول سوچ و شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله خان مجنون کله فرهاد جوړ کړم
ځکې مې جنون او هڅه غږ و نه شي
بېرته امید وار مې امید و نه شي

ژوند شو د سیمیستار د هوسی او مېږ تون قصه
ودک مې په چشمانو کې خوب و نه شي
بېرته امید وار مې امید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانانو ته!

چې د رکړې خدای ځواني او روغ صورت دی
د وطن په تا فرض شوی د اخدمت دی

امانت درته نیکو نو دی سپارلی
په نامه چې د وطن هغه جنت دی

ته چې خوب په خپل بستر کوې بې غمه
ولې یاد نه دې وتلی وصیت دی

خوب خندا په ځان حرام کړه که ته ځوان یې
په ګلشن دې دزاغانو حکومت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړې تلې په برستن کې روح دې لاړشي
په جهاد کې څه مقام د شهادت دی

چې دې سر د خپل وطن نه صدقه کړو
منظور شوی دې الله ته صداقت دی

په مزار به دې مېلې وي ای شهیده!
تازه کړی تا په خون اسلامیت دی

که دې غوږ په دې خبر وه نه خلاصېږي
دومره وایم چې ژوند نه دی خجالت دی

د سیمیاب کامه وال سوال په ځوانانو
سبا ورځ د هر سړي خپل دیانت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیسو دوران

هر څه شو پاتې اوس دوران شو د پیسو
لوی واړه ټول سرګردان شو د پیسو

پیسې کېنه، پیسې پاڅه بل څه نشته
نوم يې څومره قدردان شو د پیسو

ورور د وروره پلار د ځوی ځنې جدا که
قبله ده زوړ سوران سو د پیسو

نه پوښتنه د نسب شته نه د علم
جهان واړه يو کاروان شو د پیسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو قدم به خدای د پاره څوك و اخلي
زمانه کې ښتول یاران شو د پیسو

که خپلوي رشته داري ده هم غرض ئې دی
خپلوي نشته ښتول خپلوان شو د پیسو

چې «الف» او بې به هم لوستلې نه شي
ورته ګوره جوړ لقمان شو د پیسو

په سیمسار چې اعتراض څوک لې نه شي
دا بیان یې یو داستان شو د پیسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

ژوند د معنا په لحاظ یوځه خوړل نه دي
څکول څکالو سره یوځه خندل نه دي

ژوند خولو یدو جګېدو ته وایي
بل ته په طمعه کینا ستل نه دي

کوشش زحمت تکلیف په ځان تېرول
بل ته د سوال په اُمید خوله لاس نیول نه دي

ژوند نه هوس او نه شراب او نه کباب ته وایي
ژوند لوټول، ځان مړول د بل وژل نه دي

ژوند خو آزاد یو لحظه د ټول جهان قیمت دی
انسان غلام پړی په غاړه کش کېدل نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژ ونل اتحاد او اتفاق ته وايي نه په ځانګړې صورت
په ځانګړې کښې د ژ وند ون خوشحالیدل نه دي

اسلامیت دی ژوندون ، افغانیت دی ژوندون
پردی فرهنګ کښې د خپل ځانه ورکیدل نه دي

ژ وند د حیا او د عزت او دیوپت نوم دی
لکه ماشوم په قطره نان خوشحالیدل نه دي

د ژوند هردم او هر قدم ځانته حساب وکړه
تش د هوا په یو نیلي کښې سوریدل نه دي

د ژوند یادګار دي په قلم او په عمل پریږده
سیمسګانه ! عمر د ژوندون پوره کول نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا ګوتې

څه عجب ملهم دی زخمی زړه ته د اشنا ګوتې
مالره پکار دی صراف یوازې د لیلا ګوتې

زړه د حال په رنګ د اشنا اظهار کوي
دم قدم لحظه کښې د صنم خیال انتظار کوي
رابه شي دلدار نو ما را به کړي صفا ګوتې
= تکرار =

حسن د حسینو په نقاب څه پټېدی نه شي
زړه د عاشقانو به دی کار څه صبر بدی نه شي
خال د ابرو پر بده ماله ستا ګوتې د وا ګوتې
(تکرار)

هر اندام دی دی ګل لکه غوټۍ چې د ګلانو وي
شمع چې بلېږي څنګه حال د پتنګانو وي
سوزي به په اور کښې ګرانه یاره د ازما ګوتې
(تکرار)

شعر دی که جنون دی د سیمستار او کامه وال به له خپله
اه، دی که فرهاد دی زما سګمر ایوال په حنو له
اخلم قلم اخلم چې اشنا شي په اشنا ګوتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دېدن

په وجود کښې مې اور د عشق وشاق دی
یو دیدن ته د آشنا مې زړه مشتاق دی

هغه زلفې مې په لاس کښې یو ځل راشه
چې له فیضه ئې معطر وارة آفاق دی

چې نه توپ نه یې جهان نه یې لښکر شته
د حسینو خلکو څو مره طمطراق دی

چې په عقد د عشق ناوې په نکاح که
ننګ و نام نه ئې په هغه دم طلاق دی

د ښایسته و طائفې ته عزت سبو یه
د عشقو زړونو هسې په ملاق دی

د حسینو سترګو څوک د ې نوکر نه دی
چې یې مخ لکه پیروی یا قیماق دی

دا کیدی شي چې سیمګار دی لایق نه وی
خوبانې د ې ما ته هسې حفت و تاق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښو غشي

د ښو غشي برابر مې په تمه و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد- د زړه په سر
زړه مې سوری ستا جدایي کړو
ټاټوبی زړې ستا اشنایي کړو
بې صبره مست ګو مې نظر دستا په در و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زخم ناسور دی نه جوړېږي
وینې د لیمو مې څڅېږي
ساده زړګی مې د اشنا په یو تظر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد ، د زړه په سر
کچکول پخپله د اشنا پسې ګرځم
خیرات د حُسن تمنا پسې ګرځم
بخت مې په سر شو چې نظر مې برابر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد د زړه په سر
نه کامه وال سیمګار شعر نه لیکم
قانون د عشق کتابونه لیکم
غزل د مینې که جادو او یا منتر و لګېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

زما توبه زه توبه د بدګفتار نه توبه
د بې وقوفه هغه دوست هغه نګار نه توبه

چې به دوستي یاري کوي د یو مطلب د پاره
هسې تګمار د بنګالي تګو و تګمار نه توبه

لاس په لستوڼي کښې ساتي لاس به هیڅ نه ورکوي
دغه تور مار دی د لستوڼي دغه مار نه توبه

په چلول کښې ښه ماهر نه دي ښه پیژنم
د کاغذ ګله ستا د دې ډول، سینګار نه توبه

په زړه یوه په خوله دې بله اوربدلی شمه
هسې شیطان، هسې ابلیس هسې مکار نه توبه

.سیمګار دی کړې دی تشخیص شاعرانه تشخص دی
د مداري د رنګارنګ هغه ګفتار نه توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترگو گاټې

د سترگو گاټې مې خوږ بڼې شوگیرونو سره
جانانه بیا، بیا بیا د ډېر غمـــونو سره

ورځ په سودا شپه انتظار شي
کټ او بستر راته جوړ خار شي

زړه مې عادت جوړ سمندر شو د موجونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره

ناز او ادا دې کړم سرسام اشنا
تاته ولاړ یمه زه لاس په نام اشنا

لېونی کړم نن سبا دغه سوچونو سره
جانانه! بیا، بیا بیا د ډېر غمونو سره

وعدې دې ټولې خامې پاتې شوې
ورځې جوړې، جوړې افسانې شوې

پړی په غاړه به سیمتار شي د عذرونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره

امتحان د زمانې

ناکردو کړمه پرېشان د زمانې
زړه چاودلی یم حیران د زمانې

په سوچونو په چرتونو قیس ته ورته
ګدا ګر شولو شاهان د زمانې

اقتدار شو د نا اهلو په منګولو
هر اشراف شو په سوران د زمانې

څوک په اوښکو وینو ژاړي ورته ګوري
پاتې شوې یې کاروان د زمانې

د دنیا په دې بخرنجه لوی ګرداب کې
حق حیران شي انسانان د زمانې

عمر کم وي د انسان خواهشات ډېر وي
هر سیان کې ارمان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ژوندون وي روغ او جوړ وي خوشحالېږي
ورنه هېر تور ګورستان د زمانې

زړه نه بېبلي ورخطا حیران سېمګار دی
کشمکش دی بنکښې ده امتحان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه !

ګرانه باور په دې ژوندون مه کوه !
خلاف د حکم د قانون مه کوه !

چې سترګې پټې داجل په خوب شي
بیا د افسوس ارمان لټون مه کوه !

هغه سردار، هغه نامدار چې ملاټړ و
د دنیا مینه په لمسون مه کوه !

شاهان ترې لاړه په هوا چې به تله
اوس عادتونه د قارون مه کوه !

لکه په خوب کښې چې څوک خوب وګوري
قیصو د ژوند ته ځیګر خون مه کوه !

د چامانۍ چې د ننګې ګورې
بې د قسمته ځپل تاعون مه کوه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قناعت کښې دې ژوندون تېر و ،
د بل په برخه حال ز بــو ن مه کوه!

سپېڅلاره ! تېره شو تېر به يي دُ نيــا
رنګه فِلم دی جـنو ن مه کــوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل افسوسه!

اې زما پښتنو ورونو عزیزانو
اې زما د سترګو تورو په په ماګرانو

د آمو نه تر کومه حده چې پښتون دی
په ډګر کښې د سیاست چې څه ژوندون دی

دښمنان دي یو په بل مو جنګوي
مطلبونه هر یو خپل پوره کوي

یو د بل پسې اهم یو دا مو کار دی
تا ویلي ما ویلي دا رونګار دی

سکه څوی وی د کاکا وایو تربور دی
سل افسوسه د پښتون په دې مذکور دی

نه د مشر احترام شته په هیچا کښې
نه په کشر شفقت کورمه تا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبیني ده که حسد اوکه کینه ده
دغه ټول له د پښتون دلاس اله ده

که یې موټی مستحکم شام د پښتون کمهی
د سیمسّار دُعا قبوله په ژوندون کمهی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلونه

ټوکو ټکالو نه جنګو نه شی جوړ
نړو نه چې بد شی نور کار و نه شی جوړ

هر خبره کښې لږ سوچ دی پکار
د لمدې ژبې نه غمو نه شی جوړ

انسان تابع وی د احسان په بدل*
ګوزار د خولې نه د پرزخمونه جوړ شی

خبرې لږې خو خوږې دی پکار
د پرو خبرو، نه درد و نه شی جوړ

خاموشی ښه ده که دی خو ښه راشی
د کم ویلو نه ګلو نه شی جوړ

سیمستاره! لږ لیکه مزې سره شعر
چې دې خبرو نه شعر و نه شی جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او قلم

پخپله توره او قلم کښې ولولې را وله
کوره د دښمن کښې بې اندازه زلزلې را وله

تاريخ د ستا په باباگانو افتخار کوي تل
ذهن او فکر ته دې هغه تجلي را وله

قوم د اسلام او د افغان جهان څپل فخر گڼي
هر يو بدخواه ته دې په تن قهر وخولې را وله

په يوه چغه قوم د الله اکبر و وايه
بيا نو په ولس د آزادۍ دې دليلې را وله

خلک تاريخ کښې کارنامې دې د نيکونو گوري
څرخ د تاريخ کښې د آزاد وطن نخښې را وله
سيمستاره شعر دې په خوږو لو په تر څو کړه رنگين
د ظالمانو په وطن د غم ماتې را وله

شاعر

چې له غمه او له درده څوك شاعر شي
یو الله د ده د زړه په حال خبر شي

د مظلوم په حال باران غوندې ژړېږي
هر ابر چې يې د سترګو په نظر شي

د ظالم خو طرفدار په هیڅ شان نه دی
که په ژرنده کښې مېده يې پښې او سر شي

نرم زړه او خوږه ژبه د شاعر وي
ای صاحبه! که په دې شعر دې باور شي

مرغلره نایابه عجب کار دی
چې موندہ يې په کرم د پاك اكبر شي

نه د هر چا وي لېواله چې شاعر شي
نه و سلو کښې یو کس وی بختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په زور ده نه په مال نه په دولت ده
نه کوم کسب نه کمال چې میسر شي۔

زه سیمیاب د هر شاعر قلم بو سي کړم
ارزو مندي د کمتو که برابر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلې

تاچې کړې خپلې اراده بدلې
قلم زما کړې افسانې بدلې

تا سمه لار کښې کوم نقصان لیدلی
په جفتو تا ق دې کړې بانې بدلې

هسې شف شف ته شفتالو وا یه
ښکارې په ذهن دې نغمې بدلې

خاک ذهین شو تبرخوړ لی نه شي
تاریخ به ستا کړی سوانې بدلې

څه چې تېر بری تول شبتر ی وایم
قضا خوړې کړې انګانې بدلې

څه چې کړې هغه ریبل دی پکار
سیمسار دې ګوړې ورځې شپې بدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

اور بل دې جوړ که په آئینه کې دشانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

زړه مې بایللی ستا په ځان دی
دغه جهان راته زندان دی
روح مې د سترګو نه روان دی
مرض مې و اخستو دا ستا هرې بانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

منم چې حسن دې کا بسیار دی
هر یو سړی د چا خریدار دی
غم دی زما په سر انبار دی
لکه د شمعې و یلې کېږم ستا تانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

یا خو دې لاس ماته په لاس را
یا دې د سرو لبو برخا من را
ښکلې دعوت راته یو خاص را
سیمګار دی مینه کې عادت شو

سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب کښي

پښه نیولی په رفتار شه بیا به ځي
څه خوماته په ګفتار شه بیا به ځي

چي د یدن دې په دې خپلو سترګو ګړم
یو لحظه خو په قرار شه بیا به ځي

د زخمي زړه ګي ارمان زما پوره کړه
لږ ملهم مي د پرهار شه بیا به ځي

سر و مال مي ستا د حسن صدقه شه
یو ساعت بوسه کنار شه بیا به ځي

یو ارمان مي ستا وصال دی په جهان کښي
په خوبانو کښې نامدار شه بیا به ځي

جدائي خدای پیدا کړې ی په جهان کښي
تلوار مه کړه په قلار شه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دامُید نه او مید و نه پېیدا کېږي
راشه کېنه په تلوار شه بیا به ځي

سر مي ستا په غېږ کښي پروت او سلګو وای
لاس دي اېښی په سیمګار شه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دُنیا دهٔ

پس فطرت مکر جنه ذا دُ نیا ده
نه دي ستا نه دي د پلار او نه زما ده

دا مثال دیو لولی ده فریبکاره
څه به وایم د هر چا نه بی وفا ده

چې دنیا نه وفا غواړي ناداناندي
دا خبره زهراو نوڼ باندې صفا ده

دګو ګټ مثال زموږ دُنیا پر ستو
ولي دومره بي دُ نیا ته اشتها ده

د حرص په غلبه کبنی مرګ را یاد کړه
قناعت کښې سعادت د خدای رضا ده

څه ګټل او څه خوړل څه وړکول شته
هسې تول جمعه کول پیشه د چا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ژوندي لکه باد غوندی تېرېږي
ستا د خپل حیاته څومره تمنــا ده

ای سیمـــاره ! تش تحریرځه هنر نه دی
بې عملـه یئ لوستل واړه سودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما زړه

مین شوی په جانان دی زما زړه
له دې غمه په لړزان دی زما زړه

ماېې مخ ته فقط یو ځلې نظر کړو
اوس هر دم را ته ګریان دی زما زړه

هیڅ پوه نه شوم ستر ګو ولیدو زړه لاړو
اوس مدام په هی سوران دی زما زړه

که زر وارې ورته هغه د غه وکړم
په دوه ستر ګو بندیوان دی زما زړه

زړه مې وړی په جادو دی دوه چشمانو
چې په غشو یې نشان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب رویان که د جهان ورته ښکاره کړم
فقط یار ته پسې نالان دی زما زړه

که کړېږي او ځوریږي پروا نشته
په غمونو کښې خندان دی زما زړه

سیمستار وایي چې خفه نه شې دلبره
مال و سر مې ترې قربان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

باغ د ګلو چې بهار وي خوچې وي
ناست په خنګ کښې ددلدار وي خوچې وي

شين چمن وي يو رباب وي په شابان ترنګولی
نوي نوي کمپوز ونه په نغمو مې غږ ولی

ژوندانا د وي په قرار وي خوچې وي
ناست په خنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

سبه ځواني وي، بې غمي وي، زيبائي وي د اندام
خواهشات وي، ضروريات وي، مکمل وي ټول تمام

د خوبريو انتظار وي خوچې وي
ناست په خنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

چې نه ظلم نه ظالم وي په دنيا کښې د الله
قناعت وي سعادت وي ديانت وي په هر ځاکښې الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس دکس نه په قران وی خوږی وی
ناست په څنګ کښی د دلدار وی خوږی وی

بس سیمستار وی خپل بی یار وی یو دیدن وی د جانان
هر څه زر وی مکمل وی نه تنګسی وی د جهان

فقط نه وی یار می یار وی خوږی وی
ناست په څنګ کښی د دلدار وی خوږی وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم دیار دئ

صبر راکړی یا صابره! غم دیار دی
هغه یار چې هم عاشق او هم دلدار دی

زه په ده باندی مین وم دا په ما وه
نن د هغه یار زما ځنې فرار دی

که د زړه نه مې چک چک وینې بهیږی
دغه زخم د زوزاد سومې پرهار دی

که عالم مې لیونی سودائی بولی
دغه ماله څه عار نه دی افتخار دی

نه بې شکه یې صابر صابره خدایه!
د کومک دې تمنا کړم غم دشوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې درد مې په زړګي کښې بې انداز شي
وایم داچې داجهان مې زړه بار دی

غم دې هسې په ظاهره زړه سوړی کا
[illegible] زخم د ناسورشی نا قرار دی

مونږه تولوته په غم کښې صبر راکړي
سوال کوونکی په درګاه کښې د سیمستاړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دحُسن

زړه نما ړه ږمنت بار دی ستا د حسُن
دم په دم را نه خواستګار دی ستا دحسُن

حسُن تکي دی په شمار دی د ریږ حمر فونه
ډیر مخلوق تږي نا قرار دی ستا دحسُن

هر مریض نه چې پو ښتنه د مرض کړي
عالم کل واړه بیمار دی ستا د حسُن

څوك د زلفو په ر سوبا ندی ترلی
چا خو پرلی یو ګوزار دی ستا دحسُن

څوك پا نبي نه دی ولاړ په تخته باندی
دم قدم یې ا نتظار دی ستا د حسُن

چې ژوندی په مړ و حساب دی ورته ګوره
د اسیمیګار یو خریدار دی ستا دحسُن

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه وایه

چاته د دونیا کښې په هېڅ شانې څه پېغور مه وایه
چې دې د پلار او مور نه وي ورته ورور مه وایه

پر دې زامن کله خپلېږي نصحت که اورې
چې خوږ دې نه وي د بل لور ته عبث خور مه وایه

زمانه تګه شوه سازش د زمانې شو ذهین
په رښتو سترګو ګرانه ورور سپین ته تور مه وایه

دنیا فانې ده د میلمه پشانې شپې تېروه
فانې جونګړې ته دې کور او زما کور مه وایه

قام ته دوچو او سبان چې په هنر جوړوي
هسې غدار، هسې واکدار ته څه غمخور مه وایه

چې سر یې سپین، ږیره یې سپینه زړه یې ځوان سګالي
شاعره محکې د سیمسار نوه دري څلور مه وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ ژړا

زړګی زما شو لو عادت په ژړا
چې دا شنا نه شوم رخصت په ژړا

او ښکو مې لاړې مخ کښې جوړې کړلې
پاتې مې نه شو لو طاقت په ژړا

جرګه د او ښکو مې اشنا ته لیږم
و به کړي دوا ره مصلحت په ژړا

عجب تاثیر دی محبت کړی دی
ماته پیدا شو سهولت په ژړا

رنځ وکړاو د هر عاشق په برخه
کله حاصل شي وصالت په ژړا

ژاړه چې ژاړه د کامې سیمیٔ
نکړي پروا ماه طلعت په ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښیم

سوځېدلی دي د مخ په لمبو خوښیم
انتظار دي د محل په تمبو خوښیم

انتظار سره تکلیف تېر لی بویه
خوش نصیب یم چې په هسې سبو خوښیم

که پتنګ ئ په سر ولمبو کې الفت غواړي
زه داوسنکو په لبن لو خبر ګو خوښیم

تش ګو ګل یم زړه مې نشته په سینه کې
درباب غوندي یخپلو نغمو خوښیم

هسي صبر خدای را کړی دی په عشق کې
په لیدو ئ تش د دوه انګو خوښیم

زه سیمګار خدای صفت خوان د حسینو
دم قدم کې زه د شعر په لیکو خوښیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي جانانه!

ساقي راکړه سره شراب د يار د مينې
چې نيشه شمه اشنا بهار د مينې

اوانو نه دي خوانه د کنډو ولو ستا
ستا خبرې شوې عسل ګفتار د مينې

نيت مې کړی ميخانه دی ټولـه نوش کړم
سوړ به نه شی دغه تاو انګار د مينې

دوه لاسی درته سلام کړم ساقي جانان جان!
وينې څاڅي مې د زړه پر هار د مينې

که په هسې جوش خروش کې مې يار وليد
دويم يار به شی ساقي نيګار د مينې

پښه خوله لکه غوټۍ شاعر د مينې
غوړ به وته دی تيار سيمګار د مينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاقت

تش شهرت مې دی موندلی په جهان کې
د نړۍ قدر دی لیاقت نه گورم ځان کې

مهار کړی نفس شیطان یم په دې دهر
کاذب نه یم په لیکلو د بیان کې

ژبه ستړې، غوږ لړو کار تر بڼه نه اخلو
لکه بُت په رڼو سترگو چُپ دهان کې

تشې خولې باندې زمری نیسو لکۍ نه
صوابې صفر د عمل په اِمتحان کې

د بنده احتیاج کوو عجب رواج دی
اوږ ده نه شو په دربار د شاجهان کې

زه سیمگار چې حقیقت ته خپله حُیر شم
د غه ټول ملامتی وینم په ځان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفان

دسترګو او سنګې مې مخ باندې طوفان جوړوې
یو بل جهان جوړوې
د یار د مینې

دسترګو او سنګو کړم خراب اشنا
ستا محبت کې زه کباب اشنا
وايم رښتيا نه يم کِذاب اشنا
ستا جُدائي را ته په ژوندکې لوی خفګان جوړوې
یو بل جهان جوړوي
د یار د مینې

طاقت مې نشته د فرقت ستا
کله لايق د محبت ستا
داګر مې جان ه طبعيت ستا
هره ګړې یو نخشر دې تو زلفان جوړوې
یو بل جهان جوړوې
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال لو زاري نماعادت شو
ولې دې ما څخې نفرت شو
نماغريب دغه قسمت سشو
د زړګی سره داکار ونه پاکه سبحان جوړی
یو بل جهان جوړوی
د یار د مینې
یابه سیمستار یاکامه وال شم
یالیونی یابه په حال سشم
که لمن دې پوی زه په احوال شم
د یاره ګېټ هره کوڅه راته زندان جوړوی
یو بل جهان جوړوی
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترڅو؟

زړه زخمي چشم ګریان به یم ترڅو؟
ستا د لاسه په خفګان به یم ترڅو؟

نه کتې دې اثر ي سترګو ته نه ښه شم
په هیبت او په لړزان به یم ترڅو؟

دېتنګ غوندې مې ژوند په سر لمبو کې
ګه د هجر په نیران به یم ترڅو؟

د داغلي زړه مې لړ خه پرسان وکړه
له رېباړه په پرسان به یم ترڅو؟

که مثل د غمازانو دې عادت وي
سر و مال له تا قربان به یم ترڅو؟

زه سیمستار کامه وال او ښکې وینې ژاړم
در په در خیرې ګرېوان به یم ترڅو؟

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library